

Sygn. akt V Kz 571/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Ireny Laury Łozowickiej

po rozpoznaniu w sprawie **S. G.**, syna J. i A., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o czyn z art. 280 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego w dniu 12 lipca 2016 roku

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi

z dnia 30 czerwca 2016 roku, w sprawie sygn. akt IV 518/16

w przedmiocie dalszego stosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi na podstawie art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k. i art. 344 k.p.k. postanowił dalej stosować w stosunku do oskarżonego S. G. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania do dnia (...)

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył w całości zażaleniem obrońca oskarżonego zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, tj. art. 258 § 1 pkt i § 2 k.p.k., polegającą na błędnym przyjęciu, iż istnieje obawa, że pozostając na wolności oskarżony może podjąć działania zakłócające prawidłowy tok postępowania karnego, podczas gdy nie ma żadnych okoliczności, które mogłyby w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego powodować ze strony oskarżonego taką obawę, a także błędne ustalenie, że dla zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania konieczne jest dalsze stosowanie wobec oskarżonego tymczasowego aresztowania.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie tymczasowego aresztowania, ewentualnie zastosowanie innych wolnościowych środków zapobiegawczych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy oskarżonego nie jest zasadne.

S. G. został oskarżony o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Duże prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego mu czynu w rozumieniu ogólnej przesłanki stosowania środków zapobiegawczych, określonej w art. 249 § 1 k.p.k., wynika z zeznań pokrzywdzonego, a częściowo także z wyjaśnień samego podejrzanego.

Sąd Rejonowy trafnie wskazał na występowanie przesłanek szczególnych zawartych w art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci obawy matactwa oraz w art. 258 § 2 k.p.k. w postaci zagrożenia wymierzeniem surowej kary pozbawienia wolności.

Obawa matactwa wynika z działania wspólnie i w porozumieniu z innym oskarżonym przez co S. G. mógłby podejmować działania mające na celu uzgodnienie wspólnej wersji przebiegu zdarzenia, a także wpływać na pokrzywdzonego w celu zmiany obciążających oskarżonego zeznań.

Zagrożenie surową karą, wynoszące w przedmiotowej sprawie do 12 lat pozbawienia wolności, przy uwzględnieniu działania wspólnie i w porozumieniu, natężenia użytej przemocy, skutków w postaci obrażeń ciała pokrzywdzonego, przybiera w przedmiotowej sprawie realny charakter.

W obawie przed surową karą oskarżony może podjąć działania destabilizujące postępowanie karne.

Sąd I instancji słusznie przyjął, że stosowanie wobec oskarżonego izolacyjnego środka zapobiegawczego jest niezbędne do zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania na jego obecnym etapie, zaś inne środki o charakterze wolnościowym nie byłyby wystarczające.

Czas na jaki zostało zastosowane tymczasowe aresztowanie nie jest nadmierny i powinien być wystarczający dla wykonania dalszych czynności postępowania do czasu wydania wyroku.

W sprawie nie ujawniono żadnej negatywnej przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.